

אדם לא השתלם, ולכן לכבודו טרח הקדוש ברוך הוא בקין, וכן בכל הרשעים שהם בני צדיקים. אמר לו: מה הזהמה שהטיל נחש בחנה? אמר לו: זו לילית טפה סרוחה, היא הזהמה, והיא שאור שבפסה, שעליו נאמר מי מעכב? שאור שבפסה, והוא הפרי של סמא"ל, שנאמר בו ותקח מפריו ותאכל, זה מרות, שנאמר עליה רגליה ירדות מות, והיא טפה רעה, זהמה של אל אחר, סם המות זהמה וערלה של עץ המות, ובגללה פרשוה בעלי המשנה אדם היה מושף בערלתו. ותוסף ללדת את אחיו את הבל. פתח ואמר: תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון. כאן רמוז הגלגול של הצדיקים, והראה לו הקדוש ברוך הוא את הגלגול שלו בכל דור ודור, איך היה הולך מצדיק לצדיק, עד ששים רבוא, עד שהגיע לאותו שנאמר בו בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, ופרשוה הראשונים בשגם זה משה, ומיד שראה שעתידה תורה להנתן על ידו, הוסיפה בגללו כמה קרבנות לקדוש ברוך הוא וכמה תפלות ובקשות, וזהו ותוסף ללדת.

וכשום זה נאמר בו דור הולך ודור בא, ואין דור פחות מששים רבוא, ולמעלה דור הולך זה ו', שעולה לששים רבוא בשש ספירות, והארץ לעולם עומדת, זו שכינה, שהיא עומדת לו, והיא השעה שעומדת לו, ובשבילה נאמר אין מזל היום גורם, אלא מזל השעה גורם, ולא לכל אדם עומדת השעה, שהרי יש אדם צדיק שאין השעה עומדת לו, שלא עומדת השעה אלא לבעלה,

בתיובתא פגימו דאדם לא אשתלים, ובגין דא ליקרא דיליה טרח קודשא בריך הוא בקין, והכי בכל רשיעיא דאינון בני צדיקיא.

אמר ליה מאי איהו זוהמא דאטיל נחש בחנה, אמר ליה דא לילית טפה סרוחה איהו זוהמא, ואיהי שאור שבפיסה דאתמר עלה מי מעכב שאור שבפיסה, ואיהו איבא דסמא"ל, דאתמר ביה (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותאכל, דא מרות דאתמר עלה (משלי ה) רגליה ירדות מות, ואיהי טפה בישא זוהמא דאל אחר, סם מות זוהמא וערלה דאילנא דמותא, ובגינה אוקמוה מארי מתניתין אדם מושף בערלתו הוה.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל, פתח ואמר (תהלים קד כט) תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון, הכא רמיז גלגולא דצדיקיא, ואחזי ליה קודשא בריך הוא גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, איך הוה אזיל מצדיק לצדיק, עד שתין רבוא, עד דמטי לההוא דאתמר ביה (בראשית ו) בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, ואוקמוה קדמאי בשגם דא משה, ומיד דחמא דעתידה אורייתא לאתניהבא על ידיה, אוסיפת בגיניה כמה קרבנין לקודשא בריך הוא, וכמה צלותין ובעותין, ודא איהו ותוסף ללדת.

ובגין דא אתמר ביה (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ולית דור פחות מששים רבוא ולעילא דור הולך דא ו', דסליק לשתין רבוא בשית ספירן. (שם) והארץ לעולם עומדת דא שכינתא, דאיהי עומדת ליה, ואיהי שעפתא דקיימא ליה, ובגינה אתמר לית מזל יומא גרים אלא מזל שעפתא גרים, ולית לכל בר נש

קיימא שעפתא, דהא אית בר נש צדיק דלא קיימא ליה שעפתא, דלא קיימא